

A KORINTUSIAKHOZ ÍRT MÁSODIK LEVÉL

Magyarázó bibliafordítás

Fordította: Szűcs Sándor © 2006-2011.

ELSŐ RÉSZ

1. Pál, Isten akaratából Jézus Krisztus apostola, és Timóteus, az ő munkatársa: a korintusi gyülekezetnek és az Akhájában élő keresztényeknek:
2. Istenünk kegyelme és békessége legyen veletek Jézus Krisztus által!
3. Minden dicsőség a mi Urunké és Istenünké, mert a mi Istenünk a meg nem érdemelt kegyelem forrása!
4. Ő erősít és bátorít bennünket, amikor nehéz körülmények közé jutunk, hogy legyen erőnk nekünk is másokat bátorítani, amikor másoknak van szüksége erre. Így munkálkodik Isten: embereket használ arra, hogy embereket erősítsen, s ennek egyszer mi alanyai, máskor pedig eszközei vagyunk.
5. Mert kijut nekünk abból a szenvedésből, amelyet Krisztus Urunk is kapott azért, amit képviselt, de tudjuk, hogy a szenvedések után ugyanabból a dicsőségből is részesülünk majd, amiben a mi Megváltónk részesült. És ez erőt ad a kitartáshoz ezekben a küzdelmekben!
6. Mert ha mi szenvedünk, annak az oka az a küldetés és missziómunka, amelyet a mi Urunk ránk bízott, hogy általunk mások megtalálhassák az üdvösséget. Ez pedig megér minden szenvedést! De nem félünk, mert bármit is kell elhordoznunk az evangéliumért, tudjuk, hogy Urunk erőt is fog adni hozzá!
7. És meg vagyunk győződve arról, hogy ez veletek sem fog másképpen történni: ha vállaljátok a Krisztus követésének áldozatait és terheit, akkor részetek lesz a dicsőségében is!
8. De nem akarjuk elhallgatni előletek, hogy mennyi megpróbáltatással és szenvedéssel jár a missziómunka itt Ázsiában! Többször gondoltunk arra, hogy itt a vég, ezt már nem fogjuk túlélni – de eddig mégis mindenben túljutottunk Isten kegyelméből.
9. Pedig készek voltunk akár az életünket is feláldozni Krisztusért, hiszen teljes szívünkkel hisszük, hogy Isten úgymint feltámaszt bennünket, így nem a halál a végállomás számunkra.
10. És persze tudtuk azt is, hogy Istennek van hatalma megszabadítani bennünket a legreménytelenebb helyzetből is. És eddig nem is csalódtunk, mert Isten mindenhol győzedelmeskedett általunk!
11. Tudjuk, hogy ebben nektek is részetek volt, Isten munkatársai voltatok az értünk elmondott közbenjáró imádságaitok által. Köszönjük.
12. Nem is tudunk semmi másról bizonyágot tenni nektek, csak arról, amit Isten végzett általunk! Az pedig hihetetlen munka. De nem a mi érdemünk ez, hanem Isten érdeme!

13-14. (..... HIÁNYZIK .....)

15. Szerettem volna már korábban újra meglátogatni benneteket, mert nagyon megerősített engem a múltkori találkozás veletek, de sajnos még mindig nem lehetséges.
16. Úgy terveztem, hogy Korintuson keresztül megyek tovább Macedóniába, de akkor sem jött össze.

17-18. Kérlek ne gondoljátok, hogy csak ígéretem, hogy megyek hozzátok, és szándékosan kerüllek benneteket! Nem rajtam múlott eddig sem, higgyétek el!

19. Jézus is azt tanította, hogy tartsuk magunkat a kimondott szavunkhoz, emlékezhettek, hogy jómagam és minden munkatársam is ezt tanítottuk nektek is, tehát bennünket is kötelez az ígéretünk.
20. Mert egy nagyon fontos szellemi törvény, hogy mindarra, amit Isten megígért, ő maga a garancia, de csak általunk, ami hitünk és engedelmességünk által fog megvalósulni.
21. És mi is ugyanúgy Istenre szorulunk, mint ti, bennünket is csak ő tud megerősíteni és megtartani, mint benneteket.
22. Ő tette ránk hitelesítő pecsétjét a Szentlélek által, és ő igazolja minden tettünket,

23. én pedig Isten akaratára hivatkozok, amikor meg kel indokolnom, miért halogatom a korintusi látogatásomat. Nem arról van szó, hogy nekem lennének bármiféle ellenérzéseim veletek szemben, hanem Isten akar még időt adni nektek, hogy felkészüljete mindarra, amit Isten végezni akar általam közöttetek. Most még ugyanis erre nem álltok készen.
24. Mert nekünk nem az a dolgunk, hogy azért menünk hozzátok, hogy rendet rakjunk, hanem hogy együtt dolgozzunk veletek Isten egy nagyszerű tervének a kivitelezésben. Ehhez azonban meg kel erősödnotök a hitetekben és az engedelmisségetekben!

MÁSODIK RÉSZ

1. Eldöntöttem tehát, mert isten erre indított, hogy nem megyek hozzátok személyesen addig, amíg bizonyos dolgok nem rendeződnek nálatok.
2. Mert ha mennék, akkor az nagyon nehéz lenne nektek is és nekem is.
3. Ezért döntöttem úgy, hogy inkább levelet írok, hogy mire személyesen eljutok hozzátok, túl legyetek az első sokkon, és lehetőleg már túl legyetek azoknak a problémáknak a megoldásán is, amelyről írni fogok. Így lesz igazán értelme és haszna annak, hogy meglátogatlak benneteket, mert akkor nem a bajok rendbehozatalával kell foglalkoznunk, hanem a közös missziómunkát tudjuk végre nagy erővel végezni.
4. Higgyétek el, nagyon sokat gyötrődtem, mire rászántam magam ennek a levélnek a magírására. Nagyon nehéz ez nekem, mert nagyon nehéz dolgokról kel írnom nektek. De azért teszem, mert nagyon szeretlek benneteket, és a szeretetem kötelez arra, hogy segítsek, akkor is, ha ez a segítségnyújtás nem lesz teljesen fájdalommentes. De mindig a végeredményre nézzetek!
5. Mert aki bajt okoz a gyülekezetetekben, az higgyétek el, nem nekem árt, hanem nektek.
6. Éppen ezért nem is nekem kellene fegyelmeznem őt, hanem nektek, annak lenne igazán súlya, hiszen közöttetek él.
7. De ne felejtsetek el, hogy Isten népében a helyreállítás eszköze soha nem a büntetés és a bosszúállás, hanem mindig a megbocsátás és a helyreállító bátorítás. Mert nem az a cél, hogy aki elesett, azt még mélyebbre tapossuk, hanem hogy felemeljük!
8. Ezért mielőtt bármit is mondanék, kérlek benneteket: aki vétkezett, azt soha ne gyűlöljétek, hanem mindig szeressétek és segítsétek a helyreállításban!
9. Korábbi leveleimet is azért írtam nektek, hogy az Isten iránti engedelmisségre bátorítsalak titeket.
10. Ha ti azt írjátok, hogy rendeztetek problémákat, akkor hiszek nektek, és én is rendezettnek tekintem. Mert ha volt is bármi, amit felróhatok bármelyikötöknek, csak olyat, amellyel Krisztust bántottátok meg. Engem csak ez érdekel, ez viszont igen, mert ha Isten érdeke sérül, amellet nem mehetünk el szó nélkül soha! Különben csak a Sátán nyerne.
11. Azt pedig pontosan tudjuk mindnyájan, hogy a Sátán mit akar: csak gátolni Isten országát és rombolni Isten gyülekezeteit. Márpedig ehhez nem fogunk asszisztálni!
12. Amikor Troászba érkezünk, Isten hihetetlen lehetőségeket nyitott, hogy hirdethessem a Krisztus evangéliumát.
13. De nagyon hiányzott nekem Titusz, ezért tovább indultam Macedóniába.
14. Isten ott is győzelmet adott az evangélium ereje által, sokan megtértek, Istené legyen ezért is a dicsőség!
15. Mert ez a mi dolgunk, hogy bármerre is járunk, mindenütt Isten munkatársaiként viselkedjünk, és a Krisztusban megjelent kegyelmet mutassuk be minden ember számára.
16. Az evangélium pedig elvégzi a maga munkáját: egyesek számára az üdvösségre vezető úttá válik, míg másokat, akik elutasítják, ítélni fog majd minden igevers, amit valamikor is hallottak.
17. Persze nagy felelősség ennek az eszközöként élni! Nem is lehet érdekből, nem tiszta motivációkból tenni, mert Isten ezt nem áldja meg. Ezért nagyon fontos, hogy bennetek is minden a helyére kerüljön, mert amíg meg nem változtok néhány kritikus területen, nem lesztek alkalmasak arra, hogy Isten nagy munkát végezzen el általatok.

HARMADIK RÉSZ

1. Szükségünk van-e arra, hogy bármivel is igazoljuk magunkat, mielőtt bármit is mondanánk nektek, vagy elfogadtok bennünket tekintélyként? Enélkül ugyanis nem lenne értelme folytatni sem a levelet.
2. De én nem is akarok gondolni arra, hogy ne fogadnátok el mondanivalómat, hiszen jól ismerjük egymást.
3. Hiszen ti a mi missziómunkánk gyümölcse vagytok, általunk tértetek meg, és a mi szavunk tekintélyét nem holmi papiros, hanem maga a Szentlélek igazolja a szívetekben!
4. Ebben bízunk – mert Istenben bízunk, és ti is az övéi vagytok, ahogyan mi magunk is.
5. És persze mindez nem a mi érdemünk vagy kiválóságunk, hanem Isten megtartó kegyelme.
6. Ő az, aki alkalmassá tesz bennünket, hogy a Krisztusban megkötött új szövetség képviselői és munkásai legyünk a Szentlélek által. És ez már nem a tradíciók szolgálatát jelenti, mert az megfojtja isten munkáját, hanem mindig a Szentléleknek való engedelmességet jelenti.
7. És gondoljátok meg: az ősi tradíciók és vallási ceremóniák megtartása mekkora tekintélyt és megbecsülést biztosított annak, aki cselekedte,
8. hát mekkora tekintély és megbecsülést jelent az, ha a Szentléleknek engedelmeskedünk ugyanekkora szenvedéllyel és elkötelezettséggel!
9. Ha a nem biblikus istentisztelet is megbecsülést szerez, akkor ahhoz képest mennyivel többet ér a biblikus istentisztelet!
10. Sőt, mindaz, ami az ószövetségi rendtartásban a maximumot jelentette, ebben az új szövetségben szinte észrevétlen marad, mert ami Krisztusban megjelent, ahhoz a régi dolgokat hozzámérni sem lehet!
11. Folytathatnám még: ha az ideiglenes dolgok is megbecsülést szereznek, mennyivel inkább az örökkévalók.
12. Hát mi ezekben a Krisztusban megjelentekben mozgunk és bízunk: ami mellett a régi szövetség elemei a semmibe vesznek.
13. Mert mi történt Mózes idejében? (..... HIÁNYZIK .....)
14. Hiába is olvasták az ószövetséget, egy bizonyos határon túl nem jutottak vele az Isten megismerésében, mert ez a határ Isten és az ember között csak Krisztusban válik átjárhatóvá!
15. Hiába olvassák mind a mai napig is a régi törvényeket, azokkal soha nem fognak átlépni isten országába!
16. De ha megtérnek Krisztusban, akkor nem lesz többé semmilyen akadály és távolság köztük és Isten között.
17. Mert ezt a szabad mozgásteret egyedül a Szentlélek hozhatja el!
18. Nekünk tehát semmi mást nem is kell tennünk, csak imádnunk kell Krisztust, és eközben a Szentlélek átformál bennünket. Mert többé nem az azon múlik az Istennel való közösségünk, hogy mi mit teszünk, hanem hogy mi Krisztusban vagyunk-e! Az üdvösség feltétele egy kapcsolat, közösség Krisztussal, és nem törvények és vallási szabályok megtartása!

NEGYEDIK RÉSZ

1. Mivel tehát hatalmas dologra hívott el bennünket a mi Urunk, és nem hagy magunkra, hanem hatalmasan velünk is van mindenkor, nincs miért kétségbe esnünk!
2. Ami rajtunk múlik, azt megteesszük: elutasítjuk a bűnök takargatását és megtűrését, és nem csapjuk be az embereket, nem manipuláljuk Isten üzenetét az érdekeinknek megfelelően, hanem nyíltan és egyenesen hirdetjük mindenkinek azt az evangéliumot, amelyet Krisztus ránk bízott.
3. Mindenki számára érthető és elfogadható az igazság, csak azok számára marad hatástalan, akik elutasítják.
4. Az ilyen embereket a Sátán vakította el, hogy ne is akarják meglátni az evangélium igazságát és Krisztus istenségét.
5. Az evangélium ugyanis nem rólunk szól, akik hirdetjük azt, hanem Krisztusról tesz bizonyosságot és őt dicsőíti meg!
6. „A sötétséget az igazság világossága űzi majd el” – ígérte Isten nekünk, és ez az igazság ragyogott fel minden ember előtt Jézus Krisztusban!

7. A Krisztus dicsősége pedig bennünk jelenik meg, és ha nem lenne a testünk gyarló emberi és romlandó test, el is bízánk magunkat ettől a határtalan kegyelemtől, amellyel Isten megajándékozott.
8. Egyszerűen üldözhetnek bennünket a hitünkért, de sarokba soha nem szoríthatnak, megrettenthetnek nehézségek és ijesztő dolgok, de el nem rettenthetnek Krisztustól,
9. lehet, hogy üldözöttekké és kiteszítettakká válunk, de Isten egyetlen pillanatra sem hagy magunkra bennünket, és árthatnak nekünk az ellenségeink, de legyőzni soha nem tudnak.
10. Krisztus életét és halálát, munkáját és munkájának az örökkévaló hatását hirdeti életünk minden pillanata.
11. Mert életünk minden percében meghozzuk azt a döntést, hogy önmagunkat megtagadva, mondhatnám, halálba adva a Krisztus mennyei természetét és indulatát hordozzuk és Őt képviseljük.
12. És lehetséges, hogy nekünk az életünket kell áldozni azért, hogy ti vagy mások örök életet nyerjenek – de ez az ár nem drága nekünk, örömmel tesszük, amit Jézus is megtett értünk.
13. Testvéreim! Ugyanaz a Szentlélek él és munkálkodik bennünk is, mint tibennetek. Ezért is tud bennünket Isten egységessé tenni mindenben.
14. Szilárd hitünk van abban, hogy Isten feltámasztotta a halálból Jézus Krisztust, és őhöz hasonlóan bennünket is feltámaszt majd.
15. Isten mindent azért tesz, hogy kegyelme és dicsősége egyre nyilvánvalóbbá legyen az emberek között. És mi ennek vagyunk az eszközei!
16. Ezért tehát én sem esek kétségbe, bármi is történik velem. Lehetséges, hogy a testemet megtörik, de a lelkem, amely Istentől táplálkozik, napról napra egyre erősebb!
17. És minden pillanat, amelyet a Jézus nevéért való szenvedéssel telik meg, megtermi a maga üdvözítő gyümölcsét már itt a földön is, és az örök életben is. Így lesz a hitünkért való szenvedés bizonyágtétellé és magvetéssé a világ számára.
18. És honnan nyerhetünk erőt mindehhez? Onnan, hogy mi látunk valamit, amit más nem lát: látjuk a láthatatlan Istent hit által, és Ő ad nekünk kitartást és természetfeletti erőt minden megpróbáltatásban.

ÖTÖDIK RÉSZ

1. Tudjuk, hogy a testünk előbb-utóbb elhasználódik, összetörik és meghal. De azt is tudjuk, hogy van folytatás! Hogy a szellemünk nem hal meg a testünkkel együtt, hanem a mennybe kerül.
2. És főképpen akkor vágyunk nagyon Istenhez, amikor testben szenvedünk – de ez így természetes, nem kell szégyellnünk magunkat emiatt.
3. Vágyunk arra a megdicsőült természetre és életre, amelyben már nem lesz bűn, nem lesz szenvedés,
4. mert még sokszor szinte elviselhetetlenül nehéznek azokat a terheket, amelyeket hordoznunk kell.
5. De ez is el fog jönni nemsokára, csak legyetek kitartók! Isten megígérte, és a Szentlelket már belénk helyezte, és ezzel megelőlegezett nekünk valamit már ebben a földi életben a menny dicsőségéből.
6. Ez a reménység tart meg bennünket a földi életünkben, és bár tudjuk, hogy az Istennel való közösségünk egyelőre még nem lett teljessé,
7. kétség nélkül hisszük, hogy nemsokára ez is elérkezik majd.
8. Persze mindannyian szeretnénk egyből a célba érni, de meg kell tanulnunk, hogy a célba érkezéshez mindig vezet egy olyan út, amelyet végig kell járnunk.
9. A mi mostani feladatunk és felelősségünk tehát az, hogy ezt az életet jól kihasználjuk arra, hogy az Istennel való végső találkozásra felkészüljünk.
10. Mert mindannyiunknak oda kell állnia Isten színe elé, hogy megítélje az életünket, ez alól mi sem leszünk kivételek. Isten elszámoltat bennünket arról, hogyan éltünk, és lesz következménye minden tettünknek, a jónak pozitív, a rossznak negatív.
11. Nekünk tiszta a lelkiismeretünk, mert Isten szolgálatában állva embertársainkat szolgáljuk, és mindezt az Istenünk iránti őszinte szeretetből és elkötelezettségből tesszük. Reméljük ezt ti is így látjátok!

12. Ezért nem is kell, hogy önmagunkat igazoljuk bármivel, hiszen az élő Isten fog bennünket nem csak a kimondott szavainkról, hanem még a mögöttük álló motivációinkról is elszámolni velünk. Úgyhogy ne gondoljátok, hogy nem vesszük mi magunk is nagyon komolyan mindazt, amit nektek is hirdetünk. Ha Isten tekintélyét látjátok bennünk, akkor viszont álljatok ki ti is értünk azok előtt is, akik vádolnának vagy kritizálnának bennünket.
13. És ha olykor emberileg nézve teljesen logikátlan döntéseket hozunk, higgyétek el, azért tesszük, mert Isten parancsolja nekünk. Ha viszont túlságosan szájbarágósan viselkedünk veletek, akkor azt meg azért tesszük, hogy biztosan megértsetek mindent abból, amit át kell adnunk nektek.
14. Mert bennünket egyetlen dolog hajt előre megállíthatatlanul: Istennek az a szeretete, amely Jézus Krisztusban megjelent minden ember számára az ő váltságművében.
15. Ez pedig azt jelenti, hogy ő meghalt minden ember bűnéért, és ezzel minden embert egyszer s mindenkorra elfogadhatóvá tett Isten számára, és aki ezt megértette és magára nézve érvényesítette hit által, az szintén meghalt a bűnnek, és attól kezdve Krisztusban és Krisztusért él.
16. És emiatt nézünk mi már minden emberre másképpen, mint Krisztus halála előtt. Mert azóta minden egyes embernek potenciális esélye, sőt célja az Istennel való személyes közösség. Tehát számunkra minden egyes ember egy lehetőség, aki felé Krisztust kell hirdetnünk.
17. És aki hittal elfogadja a Krisztusról szóló evangéliumot, azzal történik valami természetfeletti: a bűnös emberi természete megsemmisül, és egy teljesen új, mennyei természet születik meg benne. Ez az újonnan születés lényege. Egy teljes és végleges állapotváltozás az ember életében.
18. Mindezt Isten maga viszi véghez minden emberben a Jézus Krisztus által. És ennek a csodának lehetünk mi is részesei és Isten munkatársai azáltal, hogy az evangéliumot hirdetjük az embereknek.
19. Isten ugyanis Jézus Krisztusban jött el az emberekhez, hogy végérvényes és örökkévaló szövetséget kössön velük, amelyet már nem kőtáblákra, hanem a szívükbe és lelkükbe írt bele. Ennek az új szövetségnek a lényege pedig a Krisztusban nekünk ajándékozott kegyelem, amely eltörli a bűneinket és megváltoztatja az életünket. Mindennek a képviselőjét és terjesztését pedig, még egyszer hangsúlyozom, Krisztus ránk bízta!
20. Ha tehát valaki velünk találkozik, az pontosan ugyanolyan, mintha magával Krisztussal találkozna! Ha bennünket hallgat, olyan, mintha őt hallgatná személyesen, és ha az általunk hirdetett igének engedelmeskedik, az olyan, mintha Isten beszédének engedelmeskedne! Mert mi vagyunk ebben a világban Isten képviselői, Krisztus megjelenítői testben.
21. És pontosan ez volt Jézus váltságahalálának a következménye: hogy mi, Isten nélkül élő emberek végre Isten fiaivá váljunk általa!

HATODIK RÉSZ

1. Tehát most mint Isten megbízottjai kérünk benneteket, hogy éljete Istenhez méltó és az ő akaratába belesimuló életet! Ne tegyétek hiábavalóvá vagy tartalmatlanná Krisztus áldozatát azzal, hogy úgy éltek, mintha Krisztus nem értetek halt volna meg!
2. Ézsaiásnál ezt olvassuk: „Elrendelt ideje van a kegyelem kiáradásának, amikor minden nemzet számára elérhetővé válik az üdvösség!” – Ezek a napok most jöttek el, hiszen éppen ti vagytok rá a példa! Kérlek ne feledkezzetek el erről!
3. Mindent megteszünk azért, hogy az evangélium igazságát olyan módon mutassuk be, amely motivál, és nem elbátortalanít benneteket. Azt pedig különösen nem szeretnénk, hogy bármi miatt és éppen mi legyünk Isten munkájának akadályozói.
4. Isten jó munkásaiként igyekszünk megállni a nyomorúságok és szükségek között, vagy amikor üldöznek bennünket.
5. Mindent megteszünk, hogy akkor is Krisztusra mutasson az életünk, amikor megvernek, bebörtönöznek, meglincselnek minket az evangélium miatt, vagy amikor keményen kell dolgoznunk, vagy böjtölünk és egész éjjel imádkozunk.
6. És az éltszentségünk, a bölcsességünk, a türelmünk és jóságunk, a Szentlélek munkája bennünk és általunk, az önzetlen és képmutatás nélküli szeretetünk, ezek mind ugyanígy nem a saját teljesítményünkről vagy nagyszerűségünkről tesznek bizonyosságot, hanem Jézus Krisztust dicsőítik.

7. Isten igazsága, amelyet hirdetünk, és Isten ereje, amely az igehirdetésünket kíséri és hitelesíti, szintén Krisztusra mutat. Ráadásul hihetetlen hatású szellemi fegyvereket is kaptunk Istentől, amelyeket használhatunk a szellemi harcban.
8. Akár megbecsülnek bennünket, akár gyaláznak, akár jó hírünket terjesztik, akár hazudnak rólunk, akár csalóknak tartanak minket, akár szenteknek,
9. akár vadidegenek vagyunk valaki számára, akár a legjobb barátai, Krisztust képviseljük és Istent dicsőítjük. Ha meg akarnak ölni vagy ha semmi nem fenyeget bennünket,
10. vagy ha szomorúak vagyunk és ha boldogok, akkor is Krisztusról beszél az életünk. Lehetünk anyagilag nagy szegénységben, lelkileg mindig gazdagok leszünk, és mindig lesz mit adni másoknak, mert nekünk van a legnagyobb tartalékunk: Isten egész mennyei birodalma és hatalma a rendelkezésünkre áll!
11. Korintusi testvéreink! Mi mindig őszinték voltunk veletek, mert nagyon szeretünk benneteket!
12. Mindenünet odaadnánk nektek – csak hogy nektek nem kell. Ha megrekedt a kapcsolatunk, higgyétek el, annak az okai nem mi voltunk, hanem ti.
13. És ezt sem bántásképpen mondom, hanem lehetőségként, mintha a saját gyermekeimmel szeretném megértetni, hogy csak jót akarok nektek, mert szeretem őket.
14. Ezért kérek benneteket, a saját érdeketekben, keresztények ne kössenek szövetséget nem keresztényekkel. Sem a házasságban, sem az élet más területén! A szövetségkötés nagyon komoly dolog, és ha a bennünket összekötő legfontosabb összetevő, a közös hit Krisztusban hiányzik, akkor bármit is építünk együtt, alap nélkül való marad. Ez pedig életveszélyes!
15. A sötétség meg a világosság, az igazság meg a hazugság jól megférnek egymással? Vagy Krisztus talán közösködik a Sátánnal?! Jegyezzétek meg: a hívó és a nem hívó között szövetségi kapcsolat ne jöjjön létre, csak szolgálati kapcsolat, ugyanis mi ezzel tartozunk minden ember felé.
16. A mi életünk, és a mi közösségünk is Isten Szentlelkének a temploma. És a templom funkciója az, hogy Isten dicsőítése és szolgálata folyék benne, és nem az Isten tagadása vagy az Isten hiánya legyen rá jellemző! Isten világosan megmondta: „Választott népem között lakok,
17. éppen ezért látszódnak is azon a népen, hogy hozzám tartozik! Ne kössetek szövetséget azokkal, akik nem kötöttek szövetséget velem,
18. mert ez a kapcsolatunk tisztaságának az alapja, és a működésének a feltétele!”

HETEDIK FEJEZET

1. Mivel tehát Isten nagyon világosan elmondta, hogyan gondolja a vele való közösség működését, itt az ideje, hogy komolyan vegyük az ígéreteit és a hozzájuk tartozó feltételeket is. Az engedelmisség azonban életszentséget követel tőlünk.
2. Kérek tehát hallgassatok ránk, és fogadjátok el azt, amit Isten rajtunk keresztül akar elvégezni bennetek!
3. És higgyétek el, hogy bennem nincs semmi sérelem, nem hibáztatlak benneteket semmiért, nem is akarok felróni nektek semmit, mert amit mondani akarok nektek, az nem rólam szól, hanem mindig Krisztusról! Én a magam részéről kész vagyok mindenre, csak hogy ti Hozzá közelebb kerülhessetek.
4. Őszintén mondom, nagyon büszke vagyok arra, amit Isten köztetek végez! Ha lenne is okom szomorkodni, én akkor is inkább örülök és a jó dolgokra nézek.
5. Mert amikor megérkeztünk Macedóniába, mindenféle gondok és problémák gyötörtek, üldöztek minket és a lelkünkben is nagy harcok dúltak,
6. de Isten adott nekünk egy csodálatos vigasztalót és bátorítót Titusz személyében. El sem tudjátok képzelni, mekkora segítség volt ez számunkra abban a helyzetben!
7. És persze ő abból adott nekünk, amelyet tőletek kaptok. Mert nagyon jól esett, amit rólatok mondott nekünk: bátorított és motivált arra, hogy van értelme a szenvedéseinknek és a munkánknak.
8. Mert ha rosszul is esett sokatoknak az előző levelemben írt sok intés és figyelmeztetés, látjátok, volt értelme és haszna, mert jó irányba változtatok.
9. Az olyan keménységnek, amely megtérést terem, nagy értéke van, már ti is látjátok.
10. És ha ez a keménység megszomorít benneteket, de ennek az lesz az eredménye, hogy önvizsgálatot tartotok és elhagyjátok bűneiteket, akkor megérte, mert eszközzé lett Isten kezében. De ha

megsértődtek, duzzogtok vagy felháborodtok csak azért, mert őszinte voltam hozzátok, akkor el fogtok veszni!

11. De én bízok abban, hogy mindazok a reakciók, amelyeket hallottam felőletek, a felbolydulás, méltatlankodás, a mindenféle kifogások keresése a magatok védelmében, a megrettenés vagy a megújulni vágyás végül megtermi jó gyümölcsöt bennetek, és Istenhez közelebb kerültök általuk.
12. Nem akartam személyeskedni, mert minek sorolnám azoknak az embereknek a neveit, akik kárt okoztak vagy akik áldozatokká váltak. Nem lenne semmi értelme. Hogy felhoztam azokat az eseteket, azért tettem, hogy egyértelmű legyen Isten akarata, és ti magatok térjete meg és igazítsátok ki egymást.
13. Ezért reménységgel gondoltunk rátok addig is, amíg Titusz meg nem érkezett, és meg nem nyugtatott bennünket, hogy volt értelme azt a levelet is megírni, mert tanultatok belőle.
14. Már korábban is sokat meséltem Titusznak rólatok, persze csupa jó dolgot, és örülök annak, hogy nem kerültem szegyenbe miattatok, mert ő is azt tapasztalta, hogy még ha adódnak is problémák köztetek, az Urat mindennél jobban szeretitek.
15. Titusz is nagyon megszeretett benneteket, és mindenfelé emlegeti azt a szeretetet, amellyel fogadtátok őt.
16. Szívből örülök, hogy minden tekintetben megbízhatok bennetek.

NYOLCADIK RÉSZ

1. Szeretnék beszámolni nektek arról a fantasztikus munkáról, amelyet Isten kegyelme végzett Macedónia gyülekezeteiben általunk.
2. Az itt élő testvéreink nagyon szegények és rengeteg megpróbáltatást kell elviselniük hitükért is, ennek ellenére olyan krisztusi öröm jellemző rájuk, amelyet kevés helyen tapasztaltam.
3. Elmondhatom nektek bizonyágtételül, hogy lehetőségeikhez képest hihetetlen mértékű adományt gyűjtöttek össze teljesen önkéntesen, pedig nekik nem is szóltam a gyűjtésről, mivel tudtam, hogy ők is segítségre szorulnak.
4. De úgy döntöttek, hogy semmiképpen sem akartak kimaradni abból az adománygyűjtő akcióból, amelyet meghirdettünk a jeruzsálemi gyülekezet megsegítésére,
5. és minden elképzelést felülmúló mértékben adakoztak, ráadásul úgy, hogy a nekünk összegyűjtött adományok miatt nem csökkent, hanem inkább még nőtt is az az összeg, amelyet a saját gyülekezeteikben ajánlottak fel az Úrnak. Minden gyülekezetnek példa lehet az ő hozzáállásuk és hitük!
6. Ezért visszaküldtük hozzátok Tituszt, hogy a jeruzsálemi gyülekezetnek szánt adományaitokat összegyűjtse.
7. Gondoljatok arra, mennyi mindent kaptatok már eddig is Istentől: hitet, ismeretet, szeretetet, itt az idő tehát, hogy most ti adjatok másoknak abból, amitek van, mert ez így természetes Isten népe között.
8. Természetesen ez nem valamiféle diktatórikus parancs, hanem kérés Krisztus nevében. És az mindig nyilvánvalóvá teszi a szívünkben lévő szeretet valóságát, hogy miképpen segítünk azoknak, akik segítségre szorulnak.
9. Emlékezzetek arra, hogy a mi Urunk, Jézus Krisztus elképzelhetetlen gazdagságot hagyott maga mögött, és vállalta a koldussorsot azért, hogy ti, akik koldusok voltatok, elképzelhetetlen gazdagságot kaphassatok ajándékba Istentől.
10. Ezért azt kérem tőletek, hogy a jószándékot és az ígéreteket, amelyekben tavaly ti voltatok az elsők, idén egészítsétek ki valóságos tettekkel,
11. és lehetőségeitek szerint gyűjtsétek össze adományaitokat.
12. És higgyétek el, Isten szemében soha nem az összeg számít, amit felajánlunk neki, hanem a motivációnk, hogy őszinte örömmel adunk, mert szívesen megosztjuk másokkal azt, amink van, vagy csak kényszerűségből, kötelességből és képmutatásból tesszük-e.
13. És természetesen Isten nem várja el senkitől, hogy úgy adjon, hogy neki magának ne maradjon. Ez értelmetlen lenni, mert akkor nem lenne továbbra sem egyenlőség, hanem csak a szegényebb és a gazdagabb személye cserélődne fel, ennek pedig nem lenne semmi értelme.

14. Az adakozás célja az, hogy most nektek van pluszotok, amellyel ki tudjátok pótolni mások mínuszait, máskor pedig majd amazoknak lesz feleslege, amely betölti a ti szükségéiteket. Mert Isten azt akarja, hogy senki se szűkölködjön, és senki se éljen vissza a gazdagságával azért, hogy megtartsa magának, hanem ezek a különbözőségek alkalmat adjanak arra, hogy az egymás iránti szereteteket gyakorolhassátok.
15. Már a mózesi törvények is ezt mondták ki: „Akinek nagy aratása volt, annak a feleslege pótolja ki annak a hiányát, aki nem tudott elegendőt aratni – mert ebben gyönyörködik Istenetek az Úr.”
16. Nagyon hálás vagyok Istennek Tituszért, akiben ugyanaz a szenvedélyes szeretet lobog Isten iránt, mint ami bennünk is van.
17. Önként ajánlkozott erre az útra, hogy visszamenjen hozzátok.
18. Elkíséri őt egy testvérünk is, aki nagyszerű evangélista, rengeteg gyülekezetben szolgált már nagy eredményességgel,
19. és a gyülekezetek megbízták, legyen ennek az adománygyűjtő körútnak a felelőse.
20. Ő az, aki garantálja a pénzkézelés tisztaságát, mint egyfajta külső ellenőr, hogy még véletlenül se jusson eszébe senkinek semmiféle rágalom vagy pletyka terjesztése azzal kapcsolatban, hogy mi ilyen nagy összegű pénz felett rendelkezünk.
21. Ez nyilvánvalóan hasznos óvintézkedés, hiszen nekünk nem csak Isten előtt kell elszámoltathatónak lennünk, hanem az emberek előtt is, mert a kettő ugyanolyan fontos.
22. Még egy testvér velük tart, akinek a megbízhatóságáról sokszor meggyőződhattünk, ő is kész segíteni mindenben, amivel csak megbízzátok.
23. Tituszra tekintsetek úgy, mintha én lennék közöttetek személyesen: minden tekintetben képviselőm és megbízott munkatársam. Akik pedig kísérik őt, a gyülekezetek megbízottjai. Mindannyian Krisztus dicsőségére végzik a munkájukat.
24. Fogadjátok tehát őket nagy szeretettel, és mutassátok meg nekik, hogy nem hiába dicsérünk benneteket minden gyülekezet előtt vendégszeretetekért és engedelmisségetekért.

KILENCEDIK RÉSZ

1. Azt hiszem, a jeruzsálemi gyülekezet szükségéről és helyzetéről főleg részletesen írom nektek, bizonyára sokat tudtok róla.
2. Biztos vagyok benne, hogy szívesen fogtok segíteni nekik. El is dicsekedtem a macedón testvéreknek azzal, hogy ti már tavaly óta várjátok, hogy adományaitok eljuthassanak rendeltetési helyükre, és a ti lelkesedésetek sok más gyülekezet számára volt jó példa.
3. Azért küldöm tehát munkatársaimat, nehogy véletlenül is ségnyben maradjunk, és mindennel időben elkészüljete,
4. hogy mire a macedón testvérekkel magam is megérkezem hozzátok, minden adomány össze legyen gyűjtve. Különb kiderülne, hogy hiába bíztam benneteket, és amivel dicsekedtem, az nem is volt igaz. Ez pedig elég kellemetlen lenne mindannyiunknak.
5. Ezért kértem meg néhány testvéremet, hogy menjenek előre és mindenben intézkedjenek, nehogy akkor kelljen kapkodni, és az egésznek olyan kényszer-íze legyen. Azt szeretném, ha adományotok úgy lenne összegyűjtve, mint őszinte hálátok és szeretetetek kifejezése Isten iránt, és nem mint egy elvárás kényszerű teljesítése. Mert abban Isten sem gyönyörködik, és mi sem fogadnánk jó szívvel.
6. Ismeritek azt az élet minden területére vonatkozó nagyon egyszerű alapigazságot, hogy aki sokat vet, az sokat is fog aratni, míg aki keveset vet, az természetesen keveset is arat majd.
7. Ez az alapigazság természetesen az adakozásra is igaz. Mégis azt mondom, csak annyit adjatok, amennyit örömmel és jó szívvel adtok, mert Isten csak az őszinte örömmel tett felajánlást áldja meg!
8. Ez az áldás pedig azt jelenti, hogy Isten megnyitja a kegyelmének áradását az életetekben, hogy minden időben, minden helyzetben, mindent megkapjátok, amire csak szükségetek van, jó alaposan megtévezve, hogy mindig legyen miből adnotok másoknak. Mert ez a túláradó gazdagság Istent dicsőíti!
9. Ahogyan meg is van írva: „Bőkezűen adott a szükségben lévőknek, szeretete nem is merül feledésbe soha!”

10. Másutt pedig így szóltak a próféták: „Isten gondoskodik arról, hogy a magvetőnek legyen mit elvetnie, és az éhezőnek legyen mit ennie, és megáldja munkátokat, hogy nagyobb legyen az aratásotok, mint amire számítottok – így viszonzza nektek az Úr mindazt, amit az Ő nevében másoknak adtatok.”
11. Így lesz életetek minden területén rajta Isten meggazdagító áldása, és ha ezért az áldásért Istennek valóban hálásak vagytok, akkor ez újabb hálaáldozatot szül majd, ami azt jelenti, hogy mindig lesz mit adakoznotok a rászorulóknak. Látjátok, így záródik be a folyamatos áldás és gazdagodás köre rajtatok!
12. Arról már nem is beszélve, hogy adakozásotok nem csak a jeruzsálemi gyülekezet aktuális szükségeit fogja kielégíteni, ami már önmagában is hatalmas dolog, de ékesszóló bizonyágtétel lesz amellett, hogy Isten országa mennyire valóságos és hogyan működik, és ez sokakat vezethet el az Isten keresésére.
13. Így lesz a rászorulók szükségeinek betöltése missziós programmá és egy nagyon hatékony evangélizációs lehetőséggé! Mindenki látni fogja majd, hogy a Krisztusba vetett hitetek nem csupán egy tartalmatlan ideológia, hanem nagyon is valódi,
14. és mindenki szeretne megismerni benneteket és Uratokat, hogy ők maguk is részesei legyenek annak a gazdagságnak és örömeinek, amely abban is megnyilvánul, ahogyan másoknak adtok, és közben ti csak tovább gazdagodtok.
15. Dicsőség Istennek azért, milyen nagyszerűen kitalálta ezt az egészet!

TIZEDIK RÉSZ

1. Mindent, amit mondok vagy kérek, Krisztus szelíd szeretetével mondom és kérem. Lehet, hogy úgy látjátok, hogy amikor köztetek vagyok, akkor halk szavú és alázas ember vagyok, amikor pedig jó messziről írok levelet, merek keménykedni, szeretném, ha tudnátok, hogy mindig ugyanúgy gondolok rátok.
2. Meg fogjátok látni, mert nemsokára megyek hozzátok. És remélem, hogy már semmi okom nem lesz arra, hogy még akkor is kemény legyetek veletek, mert mire megérkezek, addigra minden korábban említett problémát és bűnt kiigazítottok.
3. De ne feledjétek: ha erélyes vagyok, az nem csupán emberi indulat, mert nem engem bántotok, hanem az Urat!
4. Ez ellen pedig mindig harcolni fogok, de olyan eszközökkel – mondhatnám fegyverekkel is – amelyekkel minden sátáni befolyást és erődítményt le tudunk rombolni.
5. Ami kívülről erélyességnek hangzik, abban valójában Isten ereje működik, amely minden emberi elképzelést és érvet, és minden ördögi munkát le tud győzni, amely Isten munkáját és akaratát gátolná.
6. És ez azt is jelenti, hogy elköteleztük magunkat a harcra mindennel szemben, ami a Krisztusnak való engedelmség útjában áll.
7. Arra kérlek, gondoljátok végig a nyilvánvaló tényeket: ha meg vagytok győződve arról, hogy Krisztusban vagytok, akkor egyértelműen felismerhetitek, hogy mi is Krisztusban vagyunk. Mert akik egy oldalon állnak, azok mindig felismerik egymást.
8. Lehet, hogy túlságosan magabiztosnak tűnik, amikor arra a tekintélyre és hatalomra hivatkozok, amellyel Krisztus engem megbízott és felruházott, de gondoljatok arra, hogy ezért engem Isten úgyis elszámoltat. Ha jogtalanul vagy alap nélkül viselkednék így, akkor egészen biztosan megszégyenítene az Úr, mert ő soha nem engedi, hogy visszaéljenek a nevével!
9. Nem akarok a leveleimmel ijesztegetni benneteket,
10. mert tudom, hogy egyesek azt gondolják, hogy csak távolról van ilyen nagy szám, bezzeg ha itt lennék, meg se mernék szólalni.
11. Sajnálom, aki ezt gondolja, és annak csak azt üzenem, hogy nemsokára megláthatja, mennyire különbözők élőkben attól, ahogyan a leveleimben írok.
12. Én a látszat ellenére nem vagyok büszke magamra. Egyszerűen azért nem, mert semmit nem mérek magamhoz, hanem mindent Krisztushoz mérek.
13. Ha bármikor is dicsekszek, erélyes vagyok vagy keményen beszélek, akkor Krisztushoz mérve és Krisztus nevében teszem azt.

14. Ha nem így lenne, Krisztus nem hitelesítené a szolgálatomat, és akkor ti sem fogadtatok volna el semmikor.
15. És csak arról beszélünk, amit mi átéltünk, mások babérjaival soha nem dicsekedtünk. És mindezt csak azért tesszük, hogy benneteket bátorítsunk és motiváljunk.
16. Mert nagyon szeretnénk, ha a Korintus környékén lévő városokba is mindenhová eljuthatna az evangélium, de ehhez szükségünk van rátok is, a ti hitetekre és engedelmességetekre, amiről bizonysgot tehetünk, mert ott hiába emlegetnénk ismeretlen emberek bizonysgait, ők úgysis rátok lesznek kíváncsiak.
17. Ezért ha bármire is hivatkozhatunk, az kizárólag Isten munkája legyen!
18. És akár rám gondoltok, akár magatokra, jegyezzétek meg: soha nem az hiteles, aki magát annak tartja, hanem akit Isten maga hitelesít!

TIZENEGYEDIK RÉSZ

1. Nekem is vannak hibáim és gyarlóságaim, mint minden embernek – remélem megbocsátjátok, és ettől függetlenül elfogadtok még engem.
2. Különbben nem tudnám végezni azt, amivel Krisztus megbízott, hogy felkészítselek benneteket a Krisztussal való közösségre és teljességre.
3. Félek azonban, hogy a Sátán már megkezdte a mi munkánk rombolását bennetek, és apró hazugságokkal, ahogyan Évát is átverte az Édenben, benneteket is sikeresen fordít el a Krisztus iránti engedelmességtől.
4. Miért mondom ezt? Mert hallom, hogy már mindenféle szűrő nélkül bárkit felengedtek a szószékre, és bármit is mondjon vagy hirdessen, lehet akár pontosan ellenkezője annak, mint amit mi adtunk át nektek, gondolkodás nélkül mindent bevesztek.
5. Lehet, hogy éppen ez lesz az egyetlen kapaszkodóm, mert ha mindenféle jött-ment alakot meghallgattok, akkor talán engem is, mert annyit talán én is érek, mint azok a „híres prédikátorok”, akiket mostanság annyira sztároltok.
6. És lehet, hogy nem leszek olyan profi showman, mint ők, de nekem legalább lesz valódi üzenetem számotokra Krisztustól!

7-8. Vagy talán az zavar benneteket, hogy nem fogadtam el a nekem felajánlott honoráriumot tőletek, míg másoktól meg igen? Hogy nem fizethettetek ki? Ugyan már! Ezzel nem néztelek le benneteket, hanem szolgálni akartam felétek!

9. Gondosan ügyeltem arra, hogy senkit ne terheljek meg semmilyen szempontból, amikor nálatok voltam. De nem is volt rá szükségem, mert a macedón testvérek mindennel elláttak, amire szükségem volt. Nem büszkeségből nem kértem tőletek semmit, egyszerűen nem volt szükségem semmire akkor. Ennyi.
10. És ezt Isten előtt mondom, aki látja szavaim igazságtartalmát.
11. Úgyhogy ne gondoljátok azt, hogy nem szeretlek benneteket, csak azért, mert épp nem fogadtam el tőletek semmit. Isten a tanúm rá, hogy mekkora szeretet ég bennem irántatok!
12. De már most mondom, hogy ezen a jövőben sem fogok változtatni. Mert még véletlenül sem akarom kitenni magam annak a veszélynek, hogy bárki bármikor megvádolhasson, hogy pénzért prédikálok. Erre aztán végképp nincs semmi szükségem.
13. Viszont örülnék annak, ha végre megtanulnátok különbséget tenni Krisztus apostolai és a hamis apostolok között. Mert sokan bukkannak fel mostanság, akik Krisztusra hivatkozva akarnak tanítani a gyülekezetekben.

14-15. Nem kell ezen csodálkozni, hiszen a Sátán is a világosság angyalának adta ki magát, és a munkamódszere nem sokat változott az idők során. De egy biztos: Isten előbb-utóbb úgysis leleplezi és megszégyeníti ezeket a csalókat!

16. Úgyhogy kérlek benneteket, ne a hibákat keressétek bennem, hanem fogadjátok el mindazt, amit írok vagy majd személyesen mondok nektek,

17-18. akkor is, ha most nagyon emberi módon fogok fogalmazni:

19-20. ti annyira okosnak hiszitek magatokat, hogy észre sem veszitek, ha valaki kihasznál benneteket, elősködik rajtatok vagy visszaél a jószágotokkal. Még akkor is csak bambán vigyorogva állnátok, ha valaki pofán verne benneteket.

21. Sajnálom, hogy ennyire ostobák vagytok, és hogy mi is voltunk annyira ostobák, hogy ezt nem tettük veletek, hátha akkor észhez tértetek volna.
22. Úgyhogy ébresztő emberek, szedjétek már össze magatokat! Milyen apostolokat sztároltok? Zsidókat? Én is az vagyok! Ábrahámra hivatkoznak? Én is hivatkozok rá! Krisztusra hivatkoznak? Én is Krisztusra hivatkozok – vagyis most pontosítanék: ÉN Krisztusról beszélek, de ők nem!
23. Végigcsinálták Krisztusért, amit nekem végig kellett csinálnom? Megvertek, meg akartak ölni,
24. ötször korbácsoltak meg az Úr nevéért,
25. háromszor botoztak meg, egyszer megkövezték, háromszor szenvedtem hajótörést, már azt se tudom, hányszor voltam a halál torkában,
26. rablók között, a saját népem között, a pogányok között, városokban és a tengereken, mindenütt csak üldöztek, bántottak, gyaláztak Krisztusért.
27. Sokszor szolgáltam szinte a végkimerülésig, éheztem és szomjaztam, volt, amikor azért, mert nem volt mit ennem, máskor meg azért, mert böjtöltem másokért, sokszor majd megfagytam, mert elegendő ruhám sem volt.
28. És ezek csak a fizikai jellegű terheim! Számoljátok hozzá az összes gyülekezet problémáit és gondjait, amelyek folyton emésztnek engem.
29. Ha valakinek baja van, nekem kell megoldani, és az ő baja is engem terhel. Ha valaki vétkezik, és szégyent hoz Krisztusra, higgyétek el, azt is rajtam verik el, hisz én harcolok az első sorban.
30. Mondjak nagy és hangzatos dolgokat, amelyek hallatán eltátjátok a szátokat: tessék, soroltam idáig! Én ezekkel dicsekszem előttetek!
31. Isten a tanúm arra, hogy mindez igaz!

32-33. Damaszkuszban is csak úgy tudtam megmenekülni Aretász király helytartója elől, hogy a testvérek egy kosáron át eresztettek le a városfalon! Hát ennyit az élményekről – ha már versenyezni kell a ti sztárjaitokkal!

TIZENKETTEDIK FEJEZET

1. Na mindegy, nem ettől fogtok megtérni, mindezt csak azért mondtam el, hogy lássátok, mit jelent Krisztus valódi apostolának lenni. Úgyhogy inkább írok nektek azokról a kijelentésekről, amelyeket az Úrtól kaptam.
2. Tizennégy évvel ezelőtt Krisztus elragadott a Mennybe.
3. Hogy miért engem és hogy egyáltalán hogyan is történt, azt úgyse tudom nektek megmondani.
4. Láttam az Édent, és olyan titkokat jelentett ki az Úr, amelyeket nem is tudok, és nem is szabad tovább adnom.
5. Látjátok, ha valami jót kell mondanom magamról, akkor is inkább azt mondom, amit Isten tett velem, és nem a saját jó tulajdonságaimmal fārasztalak benneteket.
6. És persze nem arról van szó, hogy nincs egyetlen jó tulajdonságom sem, vagy hogy ne tudnék magamról nagy dolgokat is mondani – csak minem. Akkor meg engem sztárolnátok.
7. Amikor Isten hatalmas kijelentéseket bízott rám, egy démoni eredetű betegség is azonnal megtámadott, nehogy elbízam magam.
8. Rengeteget kellett imádkoznom emiatt,

9. mire Isten megadta a választ: Soha ne bízd el magad amiatt, amit rád bízam! Engedd, hogy az én kegyelmem munkálkodjon általad, és meglátod, ha csak a terheiddel és küzdelmeiddel dicsekszel, annak is óriási hatása lesz majd, mert én azt használom fel, hogy céljaimat elérjem általad!
10. Azóta inkább teszek bizonyosságot a terheimről és a próbáimról, mint az eredményeimről és a győzelmeimről. Mert semmi nem bátorít és motivál jobban, mintha látom Isten győzelmét akkor is, amikor üldöznek, vernek, nyomorgatnak. Értitek? Isten nem emberileg nyerő pozícióból bizonyítja kegyelmét és hatalmát, hanem látszólag vesztes pozícióból – és ezáltal csak még nagyobb lesz a kontraszt, ami Isten dicsőíti. Ezért van az, hogy az én győzelmeim mindig a nehézségeimben tetőznek be.
11. Lehet, hogy kissé őrülnék hangzik, amit eddig leírtam – de azért írok minderről, hogy megértsetek. Hiszen a pozitív dolgokat éppen nektek kellene sorolnotok velem kapcsolatban, hiszen éppen ti vagytok annak a gyümölcsei!
12. Úgyhogy remélem elhiszitek már, hogy megütöm az általatok nagyra tartott apostolok szintjét! Emlékezzetek, amikor nálatok voltam, mit tapasztaltatok! A természetfeletti működött, csodák történtek, és Isten hatalma igazol engem.
13. Mindent átéltetek szolgálatom során, amit más gyülekezet is átéltek, és mindent megkaptatok, amit mások megkaptam. Egyetlen dolog történt másutt nálatok, mint a többi gyülekezetben: tőletek én nem fogadtam el semmit. Bocssáátok meg nekem ezt az „igazságtalanságot”!
14. Nemsokára tehát harmadszor is meglátogatlak benneteket. Előre közlöm: most sem fogok elfogadni tőletek semmit! Mert azért megyek, hogy én adjak nektek – ahogyan a családban is az édesapa feladata, hogy ajándékokat hozzon a gyermekeinek, és nem fordítva.
15. Én pedig szívesen viszem nektek ajándékaimat, mindazt, amit Isten nekem adott Krisztusban, és az ajándékaimon túl rögtön saját magamat ajánlom nektek. Hát baj ez, hogy ennyire szeretlek benneteket?
16. Lehet, hogy azt gondoljátok, hogy bár én magam nem fogadtam el pénzt tőletek, de ez csak a beetetés volt, hogy majd ha elküldöm a munkatársaimat, azok kamatostul várják el az adományaitokat.
17. De mondjátok, adtam bármikor is okot arra, hogy ilye4smi egyáltalán az eszetekbe jusson?! Nem!
18. Tituszt elküldtem hozzátok, de nem nekem vagy magának gyűjt köztetek, hanem a jeruzsálemi gyülekezetnek!
19. Persze talán már egy ideje az jár az eszetekben, hogy mit védem magam ennyire előttetek. Higgyétek el, van okom rá, és amit teszek, azt csak a ti érdeketekben teszem.
20. Pontosán azt szeretném elkerülni, hogy mikor megérkezek hozzátok, ne ezek a dolgok rabolják az időnket vagy fertőzzék meg a közösségünket. Semmi szükségünk nincs semmiféle veszekedésre, vádaskodásra vagy klikkesedésre köztetek,
21. hanem egységre és békességre, tisztaságra és bűnbánatra van szükségünk, hogy mikor megérkezek, akkor ne a bűneitekhez való ragaszkodásotok miatt kelljen keseregnem megint.

TIZENHARMADIK RÉSZ

1. Tehát most leszek nálatok harmadszor. Emlékezzetek, hogy meg van írva: „Minden vádat legalább két vagy három tanú egybehangozó vallomására lehet csak elfogadni.”
2. Amikor legutóbb nálatok jártam, személyesen intettem mindenkit, akik vétkeztek és bűneikből nem akartak megtérni. Most tehát előre figyelmeztetek benneteket: ha megérkeztem, számon kérek mindenkit, akivel múltkor beszéltem, és ezúttal nem leszek kíméletes azokhoz, akik még mindig nem fordultak szembe bűneikkel!
3. Azt hiszitek, hogy csak akkor tudok kemény lenni, ha biztos távolból kell levelet írnom? Majd meglátjátok, ha megérkeztem, hogy személyesen is tudok kemény lenni, ha Krisztus miatt szükség van rá!
4. Jézus sem tűnt túl meggyőzőnek, amikor a kereszten függött, de a feltámadása után nem vonta kétségbe senki a hatalmát! Hozzá hasonlóan mi is tudunk lemondani a tekintélyünkről, de ha kell, higgyétek el, tudjuk használni és érvényesíteni is azt!
5. Tartsatok tehát önvizsgálatot, hogy Krisztus szerint éltek-e! Tegyétek próbára magatokat őszintén! Mert Krisztus csak akkor tud élni és munkálkodni bennetek, ha ti is benne maradtok.

6. Remélem egyértelmű lesz számotokra, amikor megérkezünk, hogy mi Krisztus tekintélyével jövünk hozzátok.
7. Imádkozunk értetek, hogy ne ránk nézzetek, és a hitetek ne tőlünk függjön, hanem Krisztustól, mert ez a legfontosabb.
8. Krisztus igazsága győzni fog minden körülmények között, ezt megakadályozni úgysem tudjuk, legfeljebb csak munkálni.
9. Mi tehát azért imádkozunk, hogy ti egyre jobban erősödjetez ebben az igazságban!
10. Nagyon vágyom arra, hogy amikor megérkezek, ne ezekkel kelljen foglalkoznunk, ezért is írtam meg mindent inkább jó előre, levélben. Mert az Úr adott nekem tekintélyt és hatalmat, de azt nem arra szeretném használni közöttetek, hogy ítéljek és romboljak, hanem hogy építsek és bátorítsalak benneteket.
11. Testvéreim, búcsúszom tőletek! Törekedjetez arra, hogy mindazt, amit írtam, megtegyétez és vegyétez komolyan figyelmeztető szavainkat! Éljetek egymással harmóniában és egységben, akkor Isten, aki a szeretet, az öröm és a békesség forrása, veletek lesz!
12. Köszöntünk benneteket mindnyájan, az itteni testvérekkel együtt!
13. Az Úr Jézus kegyelme, Istenünk szeretete és a Szentlélek közössége legyen veletek!